

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.5. Carolus Romæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII.
A. C. 774.

Interim Regi Carolo datis litteris significavit, quod captas Civitates reddidisset, & Ecclesiæ Romanæ plenissime satisfecisset. Carolus, ut inprimis exploraret, num vera scriberet, Romam misit Episcopum nomine Georgium, Wulfardum Abbatem S. Martini Turonensis, & Albinum clientum suorum amantissimum, quibus ad ipsas Civitates pervenientibus demonstratum, mentitum fuisse Desiderium, & nihil eorum, quæ dixerat, adimpleviffe. Ergo Carolus cum adhuc dum sæpius Desiderium ad fœdera cum Pontifice ineunda exhortatus fuisset, & se nihil agere cognosceret, superatis cum exercitu Alpibus Ticini, in qua Civitate se incluserat, eundem obsidet. Interim Longobardi omnes Reatini & Spoletani se Hadriano Papæ tradiderunt, cui & Successoribus ipsius in Ecclesia S. Petri collecti fidem jurarunt. Tum capillos barbamque more Romano attondent, quibus Papa suæ nationis Ducem, ab ipsis electum, nomine Hildebrandum præfecit. Horum exemplum Firmani, Auximates, Anconitani secuti sunt.

§. V.

Carolus Romæ.

Obsidio Civitatis Ticinensis sex mensibus tenuit in eaque Carolus hyemem &

& tempus Quadragesimæ anno septin-^{Sæcul. VIII.}
 gentesimo septuagesimo quarto consum-^{A. C. 774.}
 pfit. Cum solemnitas Paschalis appro-
 pinquaret, ut ferventissimo desiderio Li-
 mina SS. Apostolorum visendi satisfacere-
 ret, iter Romam suscepit, multis Episco-
 pis & Abbatibus comitantibus. Duces
 quoque, Comites, Proceres, & in viâ
 præsidium aliquot cohortes sequebantur.
 Igitur maxima qua poterat celeritate pro-
 ficiscens, Romam Sabbato Sancto, illo
 anno in secundam Aprilis incidente, per-
 venit. Hadrianus Pontifex nuncio sibi
 gratissimo accepto omnes Civitatis Ro-
 manæ Magistratus obviam illi ad trigin-
 ta passuum millia seu decem Leucas cum
 vexillo præmisit. Cumque non plus uno
 lapide ab urbe abesset, jubente Papa om-
 nes militum cohortes cum suis Ducibus,
 & parvuli, qui in scholis erudiebantur,
 palmarum & olivarum ramos manibus
 tenentes, & Laudes Caroli celebrantes
 obviam processerunt. Cruces etiam
 præferbantur, sicut advenientibus Ex-
 archis aut Patriciis fieri solebat. Deni-
 que Carolus ingenti honore exceptus est.

Rex Carolus tunc temporis annum *Egin. vita.*
 ætatis vigesimum septimum agebat, Prin-
 ceptus grandi statura, magnis & vivacibus
 oculis, naso aquilino, vultu hilari. Ima-
 go ejus in paucis sigillis epistolis ipsius
 impressa hodieque visitur. Ubi Cruces
 sibi

Sæcul. VIII.
A. C. 774.

sibi occurrentes conspicatus est, illico ex equo se dejiciens cum proceribus sequentibus usque ad Ecclesiam S. Petri pedibus perrexit, quo Papa summo mane cum Clericis se contulerat, Regemque expectabat. Ille ascendens & singulis gradibus osculum figens in amplexum Pontificis ruit, & deinde manum amplectitur. Tum in Ecclesiam intrant, Rege a dextris incedente, omnibusque Clericis canentibus: Benedictus, qui venit in Nomine Domini. Cum Rex Proceresque usque ad Confessionem S. Petri gressum admovissent, in terram prostrati Deo Gratias egerunt pro Victoria intercedente hoc S. Apostolo a Deo concessa. Hic Papam instantissime rogavit Rex, ut sibi concederet in ipsam urbem intrare, ubi votis conceptis se exsolveret, & in Ecclesiis oraret. Descenderunt igitur ambo in locum ubi S. Petri corpus quiescit, sequentibus Romanorum Francorumque Optimatibus, & mutua Sacramenta interposuerunt, neutrum neutri insidias paraturum. Tunc vero Rege & Francis Romam ingressis, Papa ipsis presentibus Baptismo solemni in Ecclesia Lateranensi operam dedit, quibus cæremoniis peractis Rex iterum ad S. Petrum divertit.

Altero die nempe Paschatis diluculo misit Papa ad Imperatorem omnes Magistra-

gistratus & belliduces, qui eum & Fran-
 corum Proceres ad S. Mariam Majorem
 deducerent; inde Papa, postquam Mis-
 sam celebravit, Regem ad Palatium La-
 teranense deduxit, prandium parari jus-
 sit, & cum ipso assedit. Altero die Lu-
 nae Papa de more Missam ad S. Petrum
 celebravit, & Laudes Caroli, id est, ac-
 clamations ritu Litaniarum, quae latine
 Laudes dicebantur, decantari iussit. Die
 Martis iterum Rege praesente Sacris ope-
 ratus est ad S. Paulum. Hic illae ipsae
 Stationes notantur, quae hodieque in
 Missali Romano occurrunt. Die Mer-
 curii Papa in Ecclesia S. Petri Regi collo-
 cutus rogavit, ut sponsonem confirma-
 ret, quam ipse cum Rege Pipino Parente
 suo & Carolomanno fratre apud Carisia-
 cum Stephano Papae fecerat. Hanc,
 cum coram Rege fuisset recitata, cum
 omnibus Proceribus approbavit, atque
 ejusdem Donationis tabulis ab Etherio,
 Scriba suo, rursus describi iussis sua ma-
 nu signum apposuit, id est, Crucem vel
 Monogramma formavit; nam etsi aliun-
 de esset eruditissimus, scribere nesciebat.
 Monogramma vocatur Nota pluribus
 Nominis alicujus litteris, quae unica
 constare videtur. Ex Regibus nostris
 Carolus magnus primus invenitur, qui
 ejusmodi Notas frequentissime adhibue-
 rit. Postquam Donationi Episcopi quo-
 que

Saecul. VIII.
 A. C. 774.

Carolus
 Magnus Ro-
 mae.

Sup. lib.
 XLIII.
 §. 12.

Mabil. Dipl.
 l. II. c. 10.

Sæcul. VIII.
A. C. 774.

Anast. in
Had.
V. Coimt. an.
774. n. 5. 6.
Etc.

Sup. lib.
XXXII.
p. 56.
Bibl. Just.
to. I. p. 97.

que & Proceres subscripsissent, primum super Altare S. Petri & deinde super Confessionem deposita est, omnesque se ad eam servandam terribili jurejurando devinxerunt. Exemplar ab Etherio describi jussum supra corpus S. Petri & sub- tus Evangelii Librum, quem osculari mos erat, Rex manu propria posuit, aliudque Exemplar a Scriniario Ecclesiæ Romanæ descriptum secum tulit. Amplior erat ista quam Pipini Donatio, quippe a Promontorio de Lunis dicto, ubi hodie portus Spedianus conditus in ora Genuesium, Insulam Corsicam ex adverso positam, montem Bardonem, Regium, Mantuam, Exarchatum Ravennatensem, Provincias Venetiarum & Istriæ, Ducatus Spoletanum & Beneventanum complectebatur. Hæc enim designatio in Anastasio legitur.

In hac prima profectioe Romana Hadrianus Papa Regi Carolo dedisse creditur Codicem Canonum Ecclesiæ Romanæ juxta Editionem Dionysii Exigui, cui adjectæ fuerant sex Pontificum Decretales nimirum Hilarii, Simplicii, Felicis, Symmachi, Hormisdæ, & Gregorii II. In fronte hujus Libri apposuit Hadrianus Papa Elogium Regis in Acrostichis, quorum litteræ initiales indicant, Regi esse dedicatum. In ipso carmine precatur, ut Carolus Ticinum expugnet, Desiderium

siderium vincat, & Regnum Longobardorum sibi subjiciat. Exstat etiam illius Codicis compendium, quod eidem Papæ tribuitur; sed verisimilius a quodam privato est concinnatum.

Sæcul. VIII.
A. C. 774.

Carolo ad castra reverso, Desiderius Ticini deditionem facere compulsus, in Franciam & Monasterium Corbejense mittitur, ubi in vigiliis, oratione, jejniis & bonis Operibus vitam sancte clausit. Hic exitus fuit in Italia Longobardorum Regni, quod paulo plus annis ducentis steterat, & exinde Carolus Rex Francorum & Longobardorum dici voluit.

Aët. SS.
Ben. tom. 4.
p. 446.

Sup. lib.
XXXIV.
§. 20.

§. VI.

S. Ambrosius Autpertus.

Conjectura est, in hoc itinere Monasterio S. Vincentii prope Beneventum honorem obtigisse, ut ad illud Carolus diverteret, invitatus fama virtutum, quas Monachi ibi colebant. Ceteris illustrior fuit Ambrosius Autpertus in Galliis nobili familia natus & olim in Palatio Pipini Aulicus. Is est, qui vitam SS. Fundatorum hujus Monasterii scripsit, Teste Paulo Diacono, qui Autpertum virum doctissimum dicit; Autpertus vero profitetur, maluisse se virorum illorum virtutes, quam miracula patrata posteritati manifestare. Plures alios studii sui

Aët. SS.
Ben. tom. 4.
p. 259.
Sup. l. XLI.
§. 6.

Lib. VI. hist.
c. 40.

Hist. Eccles. Tom. X.   Bb   par-